

[Niels Frederiksen.]

ogsaa den Udstykningsform, vi er Tilhængere af, kunde fortsættes. Med denne saglige og politiske Begrundelse er det, jeg for mit Vedkommende henstiller til Partiet Venstre, at de trækker deres Underændringsforslag tilbage og baner Vejen for en saglig fortsat Behandling til Opnaaelse af Overensstemmelse ad Aare til Løsning af dette store Problem paa en for hele Befolkningen tjenlig Maade.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen er jo en stor Mand, men han skal være noget større endnu, inden han opnaar, at De samvirkende danske Landboforeninger gaar til ham og spørger om Forlov til at udtale sig om et Spørgsmaal, der foreligger og er af saa afgørende Betydning med Hensyn til dansk Landbrug i det hele taget som det, her er Tale om. Det var heller ikke meget, han gjorde ud af sin Kritik af denne Udtalelse. Den kan meget vel staa for Kritik. Det ærede Medlem citerede deraf:

„Fæstevæsenet var i 300 Aar dansk Landbrugs Ulykke og vil blive det igen“.

Det er en Kendsgerning, at det i 300 Aar var dansk Landbrugs Ulykke, og at det vil blive det igen, er der al mulig Grund til at antage. Den gamle Fæsteform havde dog det Gode, at Jorden og Bygningerne hørte sammen, at Fæsterne fæstede begge Dele, men under den nye Fæsteform er der en, der ejer Jorden, nemlig Staten, og en anden, nemlig Brugeren, der ejer Bygningerne, og hvad han vil gøre med Bygningerne, naar han ikke kan blive ved Jorden, faar vi nok at se. Jeg havde Grund til at hævde, at der er stor Mulighed for, at den nye Fæsteform vil blive meget værre, meget mere tyngende end den gamle, thi hvad er Staten, hvem er Staten, og hvad repræsenterer Staten, og hvilke Hensyn vil Staten tage overfor Fæsterne? Det turde blive meget værre end det, vi har kendt i gamle Dage under det private Fæste.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup kom med en personlig Spydighed til mig. Han sagde, at jeg var en stor Mand, men det varede alligevel noget, inden jeg blev saa stor, at jeg kunde give Bestyrelsen for Landboforeningen Klarung paa det Misforhold, de er inde i. Det tror jeg ogsaa er rigtigt, men jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at man behøver virkelig ikke at være nogen stor Mand for at være mere logisk i sine Be-

trægtninger, end Bestyrelsen af De samvirkende danske Landboforeninger har været. Det kan en ganske almindelig begavet Borger godt finde ud af. Hvordan skal man forstaa Landboforeningernes Henvendelse om Fæste paa anden Maade end, at det er den samme Form for Besiddelse, man nu prøver paa at indføre igen? Til aller sidst vil jeg spørge det ærede Medlem: hvad forstaaar han ved, at en ejer Jorden og en anden Bygningerne, og naar den, der ejer Jorden, tager Jorden, er Brugeren prisgivet med Hensyn til Bygningerne? Hvad er det for en Lov, det ærede Medlem taler om? Den har jeg aldrig set i dette Ting. Jeg har været med til at afskaffe en saadan Lov, men det har ikke noget med det foreliggende Lovforslag at gøre.

Pinstrup: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen ved nok, hvad for Bestemmelser der er i Loven af 4. Oktober 1919 i Henseende til Ejerskifte; det behøver jeg ikke at udvikle. Ellers var det rart at faa at vide, hvad galt der er i denne Udtalelse fra Landboforeningerne. Vil det ærede Medlem benægte, at under Selveje fremmes Initiativet, og Flid og Arbejdssomhed ansføres til det yderste, fordi Fremgang og Forbedringer sker til eget og Families Gavn? Det er den store Hemmelighed, det er Forskellen mellem Fæste og Selveje. Fæste betyder Tilbagegang for Ejeren, for Landbruget, men Selveje har betydet og betyder fremdeles Fremgang for det danske Landbrug. Prøv at indføre Fæste som almindelig Besiddelsesform, saa vil man faa at se, hvordan Udviklingen vil gaa her i Landet.

Niels Frederiksen: Jeg vil gerne spørge Formanden for De danske Landboforeningers Bestyrelse, om den nuværende Stagnation i Landbruget, Svækkelse af Initiativ o. s. v., kan sættes i Forbindelse med den Brugsform, vi har gennemført i 1919, og om den har samme hemmende Indflydelse paa Landbrugerne som det gamle Fæsteforhold, for ellers er hele Henvendelsen fra Landboforeningernes Bestyrelse fuldkommen hen i Vejret.

Ordføreren (Larsen [Bjerre]): Jeg vil gerne takke den højtærede Landbrugsminister for den Tilslutning, den gav til den Fremstilling, som jeg gav af Sagen. Han var jo enig i de Betragtninger, jeg gjorde gældende. Jeg takker ligeledes det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og